

huje se i na udílení koncesí pro živnosti stavební. Uvedený předpis odkazuje na ustanovení odst. 1. § 23, jež mezi koncesované živnosti, k jejichž nastoupení jest třeba také zvláštní způsobilosti, výslovně zařazuje také živnosti stav. (§ 15 č. 6). Odstavec 3. § 23 a) pak výslovně vyjímá živnosti stav. jen z platnosti ustanovení odst. 2 (o dispensi od průkazu způsobilosti), nikoli avšak z ustanovení odst. 1, jež nařizuje slyšení společenstva.

Obsah spisů však v daném případě jasně nasvědčuje tomu, že žal. úřad rozhodoval na základě jiných dokladů než těch, jež s koncesní žádostí byly zsp-é předloženy a jí stěžujícímu si společenstvu dány byly k nahlédnutí. To vyplývá především z toho, že doklady původně předloženými prokázal H. podle záznamu ve spisech praktické zaměstnání v trvání 5 let a 2 měsíců, kdežto min. ve svém rozhodnutí konstatuje, že prokázal zaměstnání delší než 6leté; mimo to společenstvo vytкло ve svém vyjádření, že výučný list H-ův není společenstvem potvrzen, jmenovaný však ve svých pozdějších podáních uváděl, že tento list byl před udělením koncese společenstvem potvrzen a ve výučném listě spisům připojeném skutečně stvrzovací klausule přednostou společenstva jest podepsána a razítkem společenstva opatřena. Toto potvrzení pak jest opatřeno datem 6. října 1922, bylo tedy připojeno zjevně po vydání rozhodnutí zsp-é.

Jestliže však takto jest podle spisů zjevno, že žal. úřad svému posouzení způsobilosti H-ovy položil za základ také doklady, jež společenstvu k vyjádření předloženy nebyly, byl tímto postupem porušen předpis 1. odst. § 23 a) živn. řádu upravující řízení při udílení koncesí vázaných na průkaz způsobilosti, a musilo proto nař. rozhodnutí býti zrušeno podle § 6 zák. o ss.

Č. 6188.

Nemocenské pojišťování. — Řízení před nss-em:
* Zapsána pokladna pomocná není legitimována podati stížnost k nss-u do rozhodnutí, obsahujícího toliko výrok, jímž se zaměstnavateli ukládá povinnost platiti pojistné příspěvky okr. nem. pokladně.

(Nález ze dne 13. dubna 1926 č. 8134).

V ě c: Leopold P. v T. a Nemocenské pokladny soukromých úředníků a zřízenců v Praze (adv. Dr. Em. Duce z Prahy) proti ministerstvu sociální péče stran nemocenského pojištění.

V ý r o k: Stížnost odmítá se jako nepřipustná.

D ů v o d y: Osp v Jihlavě výměrem z 22. února 1924 rozhodla, že zaměstnanci — — —, které lesní správa v T. od okr. nemoc. pokladny v Jihlavě ke dni 30. června 1923 odhlásila za účelem přestupu k nemoc. pokladně soukr. úředníků a zřízenců v Praze, nemohou býti pojištěni pro případ nemoci u této pokladny, takže jejich odhlášení nelze uznati, a zůstávají ve smyslu § 13 ve znění zák. č. 33/1888 ř. z. a 268/1919 Sb. dále členy okr. nemoc. pokladny v Jihlavě. V důvodech se praví, že jmenovaní zaměstnanci jsou podrobeni pensijnímu pojištění teprve dle zák. č. 89/1920, tak že podle čl. VII. tohoto zák. nemohou býti členy

nemoc. pokladny soukr. úředníků a zřízenců v Praze jakožto zapsané pomocné pokladny, jež pojišťuje zaměstnance podrobené pens. pojistné povinnosti. Výměr ten byl doručen lesní správě v T. a oběma jmenovaným pokladnám během února a března 1924. Odvolání nebylo podána se žádné strany.

Okr. nemoc. pokladna v Jihlavě předešla na to zaměstnavateli pojistné příspěvky za zmíněné zaměstnance od 1. července 1923. Námitkám podaným jednak lesním úřadem v T., jednak lesním úřadem ve St. a K. osp v Jihlavě výměrem z 8. května 1924 nevyhověla. Z výměru toho, jakož i rozhodnutí zsp-é v Brně ze 14. července 1924 výměr onen potvrzujícího odvolala se jediné nemoc. pokladna soukr. úředníků a zřízenců v Praze. Min. soc. péče nař. rozhodnutím odvolání nevyhovělo a potvrdilo rozhodnutí II. stolice z jeho důvodů, podotýkajíc k námitkám odvolatelčiným: »Pravoplatným výměrem osp-é v Jihlavě z 23. února 1924 bylo vysloveno, že zaměstnanci, o které jde, podléhající pens. pojištění teprve dle zák. z 5. února 1920 č. 89 Sb., nemohou býti pojištěni pro případ nemoci u nemoc. pokladny soukr. úředníků a zřízenců v Praze, takže jejich odhlášení od okr. nemoc. pokladny v Jihlavě nelze uznati a zůstávají podle § 13 n. z. dále členy této okr. nemoc. pokladny. Okr. nemoc. pokladna v Jihlavě má tedy podle § 83 nemoc. zák. právo na nemocenské příspěvky za tyto členy a uvedené lesní úřady jsou povinny zaplatiti této pokladně pojistné příspěvky i za dobu nezákonného odhlášení.«

Na toto rozhodnutí podali stížnost jednak zaměstnavatel, jednak nemoc. pokladna soukr. úředníků a zřízenců v Praze.

O stížnosti uvažil nss toto:

St-I na prvním místě uvedený, ač byl o rozhodnutí I. i II. stolice řádně vyrozuměn (5. června a 25. července 1924) nezúčastnil se na pořadu instančním; bylo proto jeho stížnost podle § 5 zák. o ss odmítnouti jako nepřipustnou a mohl se proto soud zabývatí jen stížností nemoc. pokladny soukr. úředníků a zřízenců v Praze, která obrací se jednak proti předpisu pojistných příspěvků, jednak proti výroku o pojistné příslušnosti.

Pokud jde o výrok, jímž se stanoví povinnost zaměstnavatele hraditi okr. nemoc. pokladně v Jihlavě pojistné příspěvky, kterýmžto výrokem byl vyřešen jediné spor mezi okr. nemoc. pokladnou a zaměstnavatelem po rozumu § 41 n. z., jest stížnost jmenované pomocné pokladny nepřipustnou podle § 2 zák. o ss, poněvadž výrokem tím nebylo zasaženo do jejích subj. práv.

Pokud jde o otázku pojistné příslušnosti stěžující si pokladny, nemá po této stránce nař. rozhodnutí věcného výroku, dovolávajíc se výslovně toho, že o otázce té bylo již pravoplatně rozhodnuto výměrem osp-é z 22. února 1924. Nemohl se proto soud zabývatí námitkami stížnosti, jež mají za předmět meritum této otázky (§ 5 zák. o ss). — — —

Č. 6189.

Z n á m k y: * Z ustanovení § 5 zák. z 6. ledna 1890 č. 19 ř. z., podle kterého zápisem známky, obsahující také slova a písmena, není bráněno nikomu, aby užíval k označení svého zboží svého jména nebo své firmy,